

הארון והללו

דמיון...

“הארון” דומה בדוק לבחור שנפנתן
עמו אמש...”.

הבעלים הלאו...

“הארון” עוזים את בקוצי החלב כל
כך חלקיקים...”.

מרוד ה”עוורות”...

“הארון” נאכל במסעדת הערב. אני
רוצה לנוח פעם אחת מהרחובות הכללים...”

הזהרו מכיפוסים!

רני הקפן קרא בעיתון, שבhortה אל-
מניגת תיבקה רופא מומחה ותווך כדי
כשורה נגבה ממנה אמר ארונקו. אמר
אביו לאחר שוכת מבית-החולמת, קרא:

— “אבא, שמור על הארכן!...
אורו לויין”

שיחח פשיטים

צעיר אחר עלה בניפ' לשמים ופנה
לרובון העילמים: “כמה זה האצלך רגע”? —
— “1000 שנה” — ענה רבעון העז-
לימים.

“כמה זה האצלך פרוטה אתה”? —
— “1000 ל'י” — ענה רבעון העז-
לימים.

אמר לו הצער: “תן לי פרוטה
אתה”? אמר לו רבעון של עולם: “חכה
לרגע”. אמר לו רבעון של עולם: “חכה
מןisha עובדייה”

בבית משפט בעזה

יא מוסטפה, אתה נאשם בזה שב-
פומבי קראת למופטי “אדיווינט שופט
רומים”. בוה שברות על שלוש עבירות:
(א) תעמללה נד משלחת עזה; (ב) על-
בון ראש הממשלה; (ג) ילי סוד
צבא”.

תשובה התגמימה

המורה: חפציך אינם בסודה, יעל-
בתם בלי ספרדים ובלי מחברות וגם
עפרוניך איננו מחוודה... היזעט את כיצד
קוראים להחיל היזא בלי כל' זיין
למלחמה? התלמיד: גנאל, אהוני המורה!
משה אפריראט, חיפה

כם לשוני

בזמן האחרון נמעשרה שפטנו במלגה
ונדרת למוסנים: להגדטמק, להגטמצם
וכו' באלו. והיינו: להתייסרף...
מ. טור, חיפה

לא לזרוק ניר...

הו: מעולם לא ראיתי כל כך
הרביה ניריות מתגוללים ברוחם.
היא: אמש הילקו ברכום מטופע
ראש העירייה, בהם נתבקשו החשבונות
לא לזרוק ניר לרוחם.
עמוס צוקרמן, חיפה

כלות

שמלות-יחופה וציפויים, מודלים
חרישים. בהומנה ובחשאה, יותר
יפה ויותר זול מכל מקום אחר.
ציפיות וציפות למשיטה ולכרכרים,
יפות מאיד — ובכל זאת בועל.
לבני גברות, בתנות. לומכיניזמים
במהירותים מפתיעים. העזיות, חול-
צות וחלוקים לעונה במלחירים
נוחים.

עבדות י'

סלון “עדיז”
תילאביב, רה' נחית-בנימין 3

אהבה ודיוואלוואציה...

“היתה מאורשת לאנגי המקסים ביוור, והנה החגיתו עז
הורדת ערך הלירה...”

האוטובוסים הלאו...
בחנת האוטובוסים הסופית של קו
6 — שחיה בין שנים.

— אמרו לי חבר, מהطعم יש
להדבקת לוח ומני נסעה, אם האוטובוס
סימן אינם מגעיכים במו הקבוע ומאת-
רים מדי דעתם בפעם, הא? —
— כאן כבור הכלבל — עונה חברו
— אילולא הלו איזה אויר היה יווע שהארו-
טובוסים אינם מגעיכים בזומן?

להעשית השמוריות ישנו עתיק גודול
בארצנו. נתבי המוכניות הנם ומומחים
העתידיים. היה ווועט ביצ' ללחוץ
לאוטובוסים מאקסימים של קה' ולהורי
זיא מאקסימים של אוויאן. דניאל רוזון, ת"א

“גשך מאמריקה”,
בקשר לעניין השאל מאמריקה שמע-
תי אחד ממפקורי הגונזע אומר: “אי-
נוי מבין מה הרושע!... וכי אין מספיק
עצי חחוח למקלות קפאפ' בארץ?
מנחם ליכטונג, פ"ת

הלייבך ברגל...
דן ואבי ייאו מן החותות.
הילד שואל את אמו: אמא, מודע
איך חורום בגירושים החדשניים? עונה
לו אמו: אם יעשה חורום, או ישפר
בד השמן, בגין א', רашל-ע

אוי קרכחים...
שר האוצר נעמד להוציא פקודה
מש חזש. כל בעג קרותה בסדין
יצטרך לשלם מס חזשי מיזוחה,
שכנן את הכסף שהוא חזק עיי זה
שאיינו מסתפה. עליו גשלאג לקוות
האזור.

ירוחם פרידמן, ת"א

עוללות פוריום:
האב (קורא במגילת אסתור):
“ואות עשרת בני המן תלו...”
הבן: מלה, להמן היוי עשרה בנימין?

האב: כן!
הבן: או הוא קבל פרס מהא
לי...”

א. שמעוני, ירושלים
החוור במטבע שם מה
הילד שואל את אמו: אמא, מודע
איך חורום בגירושים החדשניים? עונה
לו אמו: אם יעשה חורום, או ישפר
בד השמן, בגין א', רашל-ע

ברוס שג'ירה את זוכה בעל' החדיחה
הנדפסת רשותה במדוז וו. בדיחות
าง לא פלאו על מערצת “העולם הזה”. עז
המפעפה יש גצין: “עלזמנן זה הקפן”.